

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 9 Ἰανουαρίου 1958

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Περὶ συγκροτήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 2500)53 προβλεπομένου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Κατωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως	1
Περὶ καθορισμοῦ δικαιωμάτων τινῶν τῶν Συμβολαιογράφων.	2
Περὶ ὁρισμοῦ μελῶν τοῦ πενταμελοῦς Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.	3
Περὶ ὁρισμοῦ μελῶν τοῦ τριμελοῦς Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.	4
Περὶ παροχῆς παγίας ἐπιχορηγήσεως καθαριότητος Ταμείου Καλλιθέας	5
Περὶ ἀξίσεως παγίας ἐπιχορηγήσεως Ταμείου Φιλιατῶν.	6

Περὶ καθορισμοῦ παγίας ἐπιχορηγήσεως θεμελίωσης Ταμείου Ἀχαρνῶν	7
Περὶ παροχῆς παγίας ἐπιχορηγήσεως καθαριότητος Ταμείου Ἀρτης	8
Περὶ παροχῆς παγίας ἐπιχορηγήσεως καθαριότητος Ταμείου Νέας Ἰωνίας	9
Περὶ καθορισμοῦ παγίας ἐπιχορηγήσεως καθαρισμοῦ Ταμείου Κομοτινῆς	10
Περὶ ὁρισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσληφθησομένου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1958 προσκίρου ὑπαλλήλικου καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημ. Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.	11
Περὶ ὁρισμοῦ μέλους τῆς Δ.Ε.Α.Ε. τοῦ Ἡλία Μαυραυλίδη, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μόνθου Μεταλινῶ	12
Περὶ ἀπολυμάνσεως τοῦ ὕδατος τῶν ὑδρεύσεων.	13
Περὶ κατωτάτης τιμῆς ἐξαγορᾶς ἐλαιοπυρρήνων Νομοῦ Ἀργολίδος περιόδου 1957-58 ἐν τῷ Νομῷ Ἀργολίδος.	14
Περὶ χορηγήσεως ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν τῷ Νομῷ Φθιώτιδος.	15

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 41762)Ζ.

(1)

Περὶ συγκροτήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 2500)53 προβλεπομένου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Κατωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

ΟΙ ὙΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 3 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 2500)53 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 133 ἀπὸ 20.12.57 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

Συγκροτοῦμεν τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 2500)53 προβλεπόμενον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον Κατωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διετῆ θητείαν ἀπὸ 1.1.58—31.12.59 ὡς ἔπεται :

α) Ἰωάννης Παπαϊωάννου, Ἀντιστασιαγελεὺς Ἐφετῶν Ἀθηνῶν με ἀναπληρωτὴν τὸν Γεώργιον Βασιλόπουλον, Εἰσαγγελεὰ Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

β) Εὐθύμιος Κουρουσόπουλος, Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, με ἀναπληρωτὴν τὸν Μιχαὴλ Κυριλόπουλον, Πάρεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

γ) Βασίλειος Καψάλης, Τμηματάρχης ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου με ἀναπληρωτὴν τὸν Ἡλίου

Κώνσταν, Τμηματάρχην ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου.

Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου ὀρίζομεν τὴν Εἰσηγητὴν ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ τῆς Γενικῆς Διεύσεως Τύπου Ἀγγέλαν Λινάρδου με ἀναπληρωτὴν τὸν Νικόλαον Φιλιππίδην, Εἰσηγητὴν ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ τῆς Γενικῆς Διεύσεως Τύπου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1958

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἀριθ. 113238.

(2)

Περὶ καθορισμοῦ δικαιωμάτων τινῶν τῶν Συμβολαιογράφων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 307)45 Α. Ν. περὶ δικαιωμάτων τῶν Συμβολαιογράφων, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 30 καὶ 31 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 356)36 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ προσόντων, ἀριθμοῦ, δικαιωμάτων κλπ. τῶν Συμβολαιογράφων καὶ περὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων», ὡς ταῦτα ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν ἀρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 307)45 Ἀναγκ. Νόμου, δικαιώματα τῶν Συμβολαιογράφων ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :

2. Διὰ τὴν σύνταξιν παντὸς Συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου,

κῶν ἐξόδων ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν ἐκάστοτε ὑπάρχοντων διὰ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους.

Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων δικαιούνται ἀποζημιώσεως διὰ τὴν καθ' ὑπερωρίαν ἐργασίαν κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

Ἡ παρούσα ἰσχύει μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1958.
Δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1957

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΕΡΓΩΣ
Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἄριθ. Δ.Φ.4696.

(12)

Περὶ ὀρίσμου μέλους τῆς Δ.Ε.Α.Ε. τοῦ Ἡλίου Μουρουλίδη εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Μάνθου Μεταλινού.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 56236)13.6.1951 κοινήν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Κοιν. Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν, 2) τὸν Α. Ν. 1826)51, 3) τὸν Ν. 2118)52 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 861 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1951», 4) τὸν Ν. 2433)53 καὶ τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1956 ἐκτελεστικὸν τούτου Διάταγμα «περὶ συνεχίσεως τοῦ Ὁμαδικοῦ Ἀντιφυματικού Ἐμβολιασμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας», ὡς καὶ 5) τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Διευθυντοῦ Φυματιώσεως Μ. Μεταλινού, ἀποφασίζομεν :

Ὅρίζομεν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου ἐ.ε. ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑπηρεσίας Ἀντιφυματικοῦ Ἐμβολιασμοῦ τὸν Διευθυντὴν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας Ἡλίου Μαυρουλίδη, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄχρι τοῦδε Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Φυματιώσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου Μάνθου Μεταλινού.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1957

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΕΡΓΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΕΡΓΩΣ
Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ

Ἄριθ. Υ.Μ. 5673.

(13)

Περὶ ἀπολυμάνσεως τοῦ ὕδατος τῶν ὑδρεύσεων

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τοῦ Α.Ν. 2520]1940 «Περὶ ὑγειονομικῶν Διατάξεων», β) τοῦ Ν. Δ. 1037]1949 «περὶ τροποποιήσεως ὀργανικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς» καὶ γ) τοῦ ἀπὸ 13-11-50 Β.Δ. «Περὶ μέτρων πρὸς καταπολέμησιν ἐπιδημικῶν νόσων καὶ ὑποχρεωτικῆς δηλώσεως αὐτῶν».

Ἀποφασίζομεν

Ἀπολύμανσις ὕδατος ὑδρεύσεων, ὑπόχρεοι

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ὕδωρ τῶν ὑδρεύσεων ὅα ἀπολυμάνεται δαπάναις καὶ εὐθύνη τοῦ παρέχοντος ἢ ἐκμεταλλευομένου τὴν ὑδρευσιν φυσικῶ ἢ νομικοῦ προσώπου, καλουμένου ἐφεξῆς «ἐνδιαφερομένου», ὡς «ὑδρευσιν» δ νοεῖται πᾶσα παροχὴ ὕδατος ἐκ τινος προελεύσεως (πηγῆς φρέατος, ὑδρομαστυτικῆς στοᾶς, ποταμοῦ, λίμνης, δεξαμενῆς συλλογῆς ὀμβρίων κ.λ.π.) εἰς τὸ κοινὸν πρὸς πόσιν καὶ ἄλλας ἀτομικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας

ἢ διὰ τὴν κατεργασίαν καὶ προετοιμασίαν τροφῶν, ὡς καὶ πρὸς πλύσιν σκευῶν καὶ ἀντικειμένων, χρησιμοποιοῦμένων διὰ τὴν διάθωσιν τροφῶν πρὸς κατανάλωσιν ἢ διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῶν.

2. Ἡ ἀπολύμανσις τοῦ ὕδατος τῶν ὑδρεύσεων καθίσταται ὑποχρεωτικὴ διὰ πάσας τὰς ὑδρεύσεις τὰς ἐξυπηρετούσας Οἰκισμοὺς (πληθυσμοῦ) ἄνω τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατοίκων.

3. Δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἐξαίρεσις τοῦ ὡς ἄνω γενικοῦ κανόνος δι' ὑδρεύσεις ἐξυπηρετούσας Οἰκισμοὺς (πληθυσμοῦ) ἀπὸ τριῶν χιλιάδων (3.000) καὶ μέχρι δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) κατοίκων, κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, ἐκδιδομένης ἰδιαιτέρως δι' ἐκάστην περίπτωσιν τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅταν, μετ' ἐπιτόπιον ὑγειονομικὴν ἐρευναν, διαπιστωθῇ ὅτι τὸ δίκτυον ὑδρεύσεως καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοῦ ἐγκαταστάσεις παρέχουν ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις διὰ τὴν παροχὴν ἀσφαλοῦς καὶ ἄνευ μολύνσεων ὕδατος. Ἡ ἀδεία αὕτη δύναται ν' ἀνακληθῇ εἰς οἰονδήποτε χρόνον, ὅταν διαπιστωθῇ ὅτι δι' οἰονδήποτε λόγον ἐπαυσαν νὰ ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας παρεσχέθη ἢ ὅτι προέκυψαν καὶ ἄλλαι συνθήκαι μὴ παρέχουσαι ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ μολύνσεων παροχὴν ὕδατος.

4. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἢ ἀπολύμανσις τοῦ ὕδατος καὶ δι' ὑδρεύσεις ἐξυπηρετούσας Οἰκισμοὺς (πληθυσμοῦ) κάτω τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) κατοίκων καὶ γενικῶς διὰ πᾶσαν ὑδρευσιν, ὅταν διαπιστωθῇ ὅτι συντρέχουν εἰδικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι (κίνδυνοι μολύνσεως, θέρετρα, τουριστικὰ κέντρα κ.λ.π.). Ἡ ὑποχρεωτικὴ αὕτη ἀπολύμανσις δύναται νὰ ἀρθῇ διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ διὰ νεωτέρας ὑγειονομικῆς ἐρεύνης, ὅτι ἐξέλιπον οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐπεβλήθη αὕτη.

Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, περὶ ἐπιβολῆς ὑποχρεωτικῆς ἀπολυμάνσεως τοῦ ὕδατος ὑδρεύσεως, δύναται νὰ ὑποβληθοῦν ἐνστάσεις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰλικῶς ἀποφασίζει ὁ Νομάρχης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοῦ.

5. Ἡ ἀπολύμανσις τοῦ ὕδατος ἀποτελεῖ μέτρον συμπληρωματικὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν παροχῆς καθαροῦ καὶ ἄνευ μολύνσεων ὕδατος εἰς τοὺς καταναλωτὰς, ὑποχρεωμένου ὀπωσδήποτε τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ λαμβάνῃ ἐγκρίτως ἀπάσας τὰς λοιπὰς προφυλάξεις καὶ μέτρα καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ ἀναγκαζοῦντα ἔργα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ παρεχομένου ὕδατος, ἀπὸ παντὸς κινδύνου μολύνσεως.

Μέθοδοι Ἀπολυμάνσεως

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀπολύμανσις τοῦ ὕδατος τῶν ὑδρεύσεων ὅα ἐνεργεῖται διὰ χλωρίου.

2. Διὰ τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ ὕδατος ὑδρεύσεως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἕτερα πλὴν τῆς τοῦ χλωρίου μέθοδος, ἀπαιτεῖται ὅμως προηγουμένη ἐγκρισιν αὐτῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας καθοριζούσης καὶ τὸν τρόπον παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμοσθησομένης μεθόδου.

Πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀνωτέρας ἀποφάσεως ὑποχρεοῦται ὁ ἐνδιαφερόμενος, ὅπως ὑποβάλλῃ μέσῳ τοῦ οἰκείου Ὑγειονομικοῦ Κέντρου εἰς τὴν Δ/νσιν Ὑγιεινῆς Μηχανικῆς τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας, ἅπαντα τὰ ἀναγκαζοῦντα στοιχεῖα καὶ ἐκτελέσῃ τὰς τυχὸν ἀπαιτούμενας δοκιμὰς καὶ ἐξετάσεις πρὸς μὀρφωσιν σαφοῦς γνώμης ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος καὶ τοῦ τρόπου παρακολουθήσεως καὶ ἐλέγχου τῆς ἐφαρμοσθησομένης μεθόδου ἀπολυμάνσεως.

3. Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἕτερον πλὴν τῆς χλωρίωσης μεθόδου ἀπολυμάνσεως τοῦ ὕδατος ὑποχρεοῦται ὅπως καταβάλλῃ ἅπαντα τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τυχὸν ἀπαιτηθησομένας μετακινήσεις ὑπαλλήλων δι' ἐπιτοπίους ἐξετάσεις καὶ δοκιμὰς πρὸς ἐλέγχον

τῆς προτεινομένης μεθόδου ἀπολυμάνσεως καὶ τῆς ἀποτελεσ-
ματικότητος αὐτῆς διὰ τὴν μόρφωσιν γνώμης ἐπὶ τῆς ἐγκρι-
σεως ἢ μὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς.

Ἐγκαταστάσεις Χλωρίσεως

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκάστη ὑδρευσις θὰ εἶναι ἐφωδιασμένη διὰ τῶν κα-
ταλλήλων συσκευῶν ἢ μηχανημάτων χλωρίσεως ὡς καὶ
διὰ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιούντων μέσων, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς
ἀπαιτουμένης ποσότητος χλωρίου καὶ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἀνά-
μιξιν μετὰ τοῦ ὕδατος.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ εἰσαγομένου χλωρίου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς
ποιότητος τοῦ ὕδατος καὶ θὰ εἶναι τοσοῦτον, ὥστε νὰ παρέχῃ
ὑπόλειμμα ἐλευθέρου χλωρίου ἐν τῷ ὕδατι, εἰς τὰ ἀκρότατα
σημεῖα τοῦ δικτύου ὑδρέσεως, τουλάχιστον 0.20 μέρη ἀνὰ
ἑκατομμύριον (χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου ἀνὰ λίτρον ὕδατος)
μετρούμενον διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὀρθοτολιδίνης.

3. Πρὸς μέτρησιν τοῦ ἐλευθέρου χλωρίου, ἐκάστη ὑδρευ-
σις θὰ εἶναι ἐφωδιασμένη διὰ τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο
συσκευῶν καὶ ἀντιδραστηρίων.

4. Ἡ τοιαύτη χλωρίσις τοῦ ὕδατος θὰ ἐνεργῆται εἰς
θέσιν καὶ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται δρᾶσις τοῦ χλω-
ρίου ἐντὸς τοῦ ὕδατος τουλάχιστον ἐπὶ διάστημα εἴκοσι πρῶ-
των λεπτῶν (20') τῆς ὥρας, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου, μέ-
χρι τῆς λήψεως τοῦ ὕδατος ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν.

5. Οἱ χώροι ἐγκαταστάσεως τῶν συσκευῶν ἢ μηχανημά-
των χλωρίσεως θὰ εἶναι ἱκανῶν διαστάσεων διὰ τὴν ἀνετον
ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιούντων χειρισμῶν καὶ ἐπιθεώρησιν αὐ-
τῶν, θὰ ἀερίζονται δὲ καὶ θὰ φωτίζονται ἐπαρκῶς. Διὰ τὸν
φυσικὸν ἀερισμὸν δέον νὰ προβλέπωνται ἀνοίγματα εἰς σημεῖα
πλησίον τοῦ δαπέδου καὶ μακρὰν τῆς θύρας εἰσόδου. Ἐπὶ με-
γαλυτέρων ἐγκαταστάσεων δέον νὰ προβλέπεται τεχνητὸς
ἀερισμὸς διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἀέρος.

Οἱ χώροι οὗτοι θὰ εἶναι ἀπομεμονωμένοι ἀπὸ ἄλλα δια-
μερίσματα, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ χλω-
ρίου δυσμενῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τοῦ ἐργαζομένου ἐν αὐ-
τοῖς προσωπικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων, μηχανη-
μάτων κ.λ.π.

Ἐπίσης δέον νὰ ἀποφεύγωνται αἱ ἐξαιρετικῶς ὑψηλαὶ ἢ
χαμηλαὶ θερμοκρασίαι ἐντὸς τῶν χώρων τούτων, διὰ τῆς κα-
τάλληλου κατασκευῆς αὐτῶν. Ἡ κατωτάτη θερμοκρασία δὲν
πρέπει νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 100 C.

6. Πλησίον τῆς ἐγκαταστάσεως χλωρίσεως δέον νὰ
προβλέπεται κατάλληλον σημεῖον ὑδατοληψίας διὰ τὸν ἀπαι-
τούμενον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τακτικὸν ἔλεγχον τῆς διενερ-
γουμένης ἀπολυμάνσεως.

7. Ἐπὶ περιπτώσεων χρησιμοποίησεως διαλυμάτων
χλωρίου, ἐπιβάλλεται ἢ πρόβλεψις καταλλήλου διατάξεως
ὑπερχειλίσσεως καὶ ἐκκενώσεως (καθαρισμοῦ) τῆς δεξαμενῆς
ἀποθηκεύσεως τοῦ διαλύματος, ὡς καὶ ἀποχετεύσεως τοῦ
δαπέδου.

8. Ἐπὶ περιπτώσεων χρήσεως ἀερίου χλωρίου, αἱ χρησι-
μοποιούμεναι συσκευαὶ ἢ μηχανήματα δέον νὰ εἶναι κατάλλη-
λα καὶ νὰ παρέχουν ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ
ἀκίνδυνον λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀνεξαρτήτως ὁμοίως τούτου
θὰ φυλάσσεται ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν ἐγκαταστάσεων μία (1)
ἀντισταφυξιογόνος προσωπίς, ἐν ἀρίστη καταστάσει καὶ ἀμέ-
σως προσιτῆ εἰς τὸ χειριζόμενον τὰς συσκευὰς ἢ μηχανήματα
προσωπικόν, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν χρῆσιν
καὶ συντήρησιν αὐτῆς.

9. Τὸ χρησιμοποιούμενον χλωρίον ὑπὸ οἰανδήποτε
μορφῆν (ἀερίου, ὑποχλωριώδους ἀσβεστίου κ.λ.π.) θὰ ἀπο-
θηκεύεται εἰς χωριστὸν, ξηρὸν καὶ καλῶς ἀερίζομενον χώρον.

Ἐλεγχος χλωρίσεως

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐν τῷ ὕδατι συνεχοῦς παρουσίας
ὑπολείμματος ἐλευθέρου χλωρίου, μετρούμενον συμφώνως
πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 3 παραγρ. 2 τῆς παρούσης, θὰ ἐνεργῆται
μερίμνη καὶ δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀπαξ τουλάχιστον
τῆς ἡμέρας εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ δικτύου, τὰ ὅποια ἐκλέ-

γωνται κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ὁ πλήρης ἔλεγχος
ὁλοκλήρου τοῦ δικτύου.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρω σημείων χλωριομετρήσεως
καθορίζεται βάσει τοῦ κατωτέρω πίνακος :

εἰς οἷσμ. μέχρι	3.000	κατ. τουλάχ.	3	σημεῖα ἐλέγχ.
» » »	10.000	» »	5	» »
» » »	25.000	» »	10	» »
» » »	50.000	» »	15	» »
» » »	100.000	» »	20	» »
» » »	250.000	» »	40	» »
» » »	500.000	» »	50	» »
» » »	1.000.000	» »	80	» »
» » »	1.500.000	» »	100	» »

Παρὰ τοῦ Δ/νου τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου δύναται
νὰ καθορισθῇ, ὅπου ἀπαιτεῖται, μεγαλύτερος ἀριθμὸς σημεί-
ων τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλέγχου
τοῦ δικτύου.

3. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μετρήσεων τοῦ ὑπολείμματος
ἐλευθέρου χλωρίου ἐν τῷ ὕδατι θὰ καταχωροῦνται, μερίμνη
τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰς εἰδικὸν πρὸς τοῦτο τηρούμενον βι-
βλίον.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν διαπιστοῦται
παρουσία ἐπαρκοῦς ἐλευθέρου χλωρίου ἐν τῷ ὕδατι εἰς ὀρι-
σμένον σημεῖον τοῦ δικτύου, θὰ ἐνεργῆται ἔρευνα εἰς περισσό-
τερα σημεῖα τῆς ἐν λόγω περιοχῆς, πρὸς ἐξέυρεσιν τῶν αἰ-
τίων καὶ ἄρσιν αὐτῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ σημειοῦται κατὰ
τρόπον σαφῆ καὶ πλήρη εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ τηρούμενου
βιβλίου καταχωρήσεως τῶν χλωριομετρήσεων.

Προσωπικὸν ἀπολυμάνσεως

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παρακολούθησις τῆς κανονικῆς λειτουργίας κα-
συντηρήσεως τῶν συσκευῶν ἢ μηχανημάτων ἀπολυμάνσεως
τοῦ ὕδατος ἀνατίθεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς ὑπεύθυ-
νον πρόσωπον, τὸ ὅποιον θὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν ὡς ἄνω λει-
τουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν χρησιμοποιουμένων ἐγκατα-
στάσεων καὶ ἐν γένει τὴν μέθοδον ἀπολυμάνσεως, με μόνιμον
αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν διὰ τὰς περιπτώσεις ἀπουσίας του.

2. Τὰ ὀνόματα ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω προσώπων θὰ
γνωστοποιοῦνται ἐκάστοτε ἐγγράφως εἰς τὸ Ὑγειον. Κέν-
τρον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ μὴ ἐγκρίνῃ ταῦτα καὶ νὰ ἀπαι-
τήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν των, ἐφ' ὅσον δὲν κρίνονται παρ'
αὐτοῦ κατάλληλα ἢ ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ἐργα-
σίαν ταύτην.

Χρόνος ἰσχύος, ὄργανα ἐλέγχου ἐφαρμογῆς,

κυρώσεις.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης ἄρχεται ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἢ
ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀνατίθεται εἰς τὰ ἀρμόδια ὑγειονομικὰ ὄργανα.

Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀναβολὴ ἐκτελέσεως τῆς Διατά-
ξεως ταύτης μέχρι ἐξ (6) μηνῶν εἰσέτι, δι' ἀποφάσεως τοῦ
οἰκείου Νομάρχου, ἐκδιδομένης ἰδιαίτερώς δι' ἐκάστην περι-
πτώσιν τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ μετὰ συμφώνον
γνώμην τοῦ Δ/νου τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου.

2. Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διώκονται καὶ τιμω-
ροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Ποιι-
κοῦ Κώδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1957

ΚΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΥΦΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΑΚΡΗΣ

Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ